

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: UPC DTH Sàrl

Atsakovė: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB ⁽¹⁾, su pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB ⁽²⁾, 2 straipsnio c punktas aiškintinas taip, kad elektroninių ryšių paslauga laikytina paslaugos teikėjo už atlyginimą teikiama sąlyginės prieigos prie programų paketo, apimančio per palydovą retransliuojamas radijo ir televizijos programas, paslauga?
2. Ar Sutartis dėl Europos Sąjungos Veikimo aiškintina taip, kad pirmajame klausime apibūdinamai paslaugai reikia taikyti laisvo paslaugų teikimo tarp valstybių narių principą, jei ji teikiama iš Liuksemburgo į Vengrijos teritoriją?
3. Ar Sutartis dėl Europos Sąjungos Veikimo aiškintina taip, kad pirmajame klausime apibūdintos paslaugos atveju paskirties valstybė, į kurią teikiama paslauga, turi teisę riboti šių paslaugų teikimą nustatydamą, kad paslaugos teikėjas privalo registruotis valstybėje narėje ir įsteigti joje dukterinę bendrovę arba atskirą juridinį asmenį, taip pat reikalauti, kad šios rūšies paslaugos būtų teikiamos tik prieš tai įsteigus dukterinę bendrovę ar atskirą juridinį asmenį?
4. Ar Sutartis dėl Europos Sąjungos Veikimo aiškintina taip, kad valstybė narė, kurios teritorijoje yra paslaugos teikimo vieta, turi teisę atlikti administracinį tyrimą dėl pirmajame klausime apibūdintų paslaugų, nesvarbu, kokioje valstybėje narėje veikia ar yra registruota šias paslaugas teikianti bendrovė?
5. Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio c punktas aiškintinas taip, kad pirmajame klausime apibūdinta paslauga kvalifikuotina kaip elektroninių ryšių paslauga, ar kaip sąlyginės prieigos paslauga, teikiama naudojant Pagrindų direktyvos 2 straipsnio f punkte apibrėžtą sąlyginės prieigos sistemą?

6. Ar remiantis tuo, kas minėta pirmiau, atitinkamas nuostatas galima aiškinti taip, kad pirmame klausime apibūdinamas paslaugų teikėjas yra elektroninių paslaugų teikėjas, kaip jis suprantamas pagal Bendrijos teisę?

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva) (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (OL L 337, p. 37).

2013 m. lapkričio 6 d. Verwaltungsgerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Karoline Gruber

(Byla C-570/13)

(2014/C 24/09)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Karoline Gruber

Atsakovas: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten

Į bylą įstojusi šalis: EMA Beratungs- und Handels GmbH

Kita šalis: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokia nacionalinė teisinė situacija, kai pagal kurią sprendimas, kuriuo nustatoma, kad tam tikro projekto poveikio aplinkai vertinimo atlikti nereikia, yra privalomas ir kaimynams, jei jiems per prieš tai įvykusią procedūrą nebuvo suteiktas šalies statusas ir jei minėtasis sprendimas gali būti panaudotas prieš juos tolesnėje leidimo suteikimo procedūroje net jei jie per šią procedūrą ir turi galimybę

pareikšti prieštaravimus dėl projekto (pagrindinėje byloje kaimynai tvirtina, kad projektas kelia grėsmę jų gyvybei, sveikatai arba nuosavybei arba kad dėl projekto atsiradę kvapai, triukšmas, dūmai, dulkės, vibracija ir pan. sukelia jiems labai didelių nepatogumų), prieštarauja Sąjungos teisei, pirmiausia 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (Direktyva 2011/92) ⁽¹⁾, o ypač jos 11 straipsniui?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

- Ar pagal Sąjungos teisę, pirmiausia pagal tiesiogiai taikomą Direktyvą 2011/92, nėra pirmajame klausime minimo privalomojo poveikio?

⁽¹⁾ OL L 26, 2012, p. 1.

2013 m. lapkričio 7 d. Bundesgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Annegret Weitekämper-Krug prieš NRW Bank, įsteigtą pagal viešąją teisę

(Byla C-571/13)

(2014/C 24/10)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Annegret Weitekämper-Krug

Atsakovė: NRW Bank, įsteigta pagal viešąją teisę

Prejudicinis klausimas

Ar 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 27 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad teismas, kitas nei teismas, kuriame buvo iškelta pirmoji byla, kuris turi išimtinę jurisdikciją pagal Reglamento 44/2001 22 straipsnį, turi sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus galutinai nustatyta teismo, kuriame buvo iškelta pirmoji byla ir kuris neturi išimtinės jurisdikcijos pagal Reglamento 44/2001 22 straipsnį, jurisdikcija?

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001 1 16, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42)

2013 m. lapkričio 8 d. Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hewlett-Packard Belgium SPRL prieš Reprobél SCRL

(Byla C-572/13)

(2014/C 24/11)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė (atsakovė pagal priešpriešinį ieškinį): Hewlett-Packard Belgium SPRL

Atsakovė (apeliantė pagal priešpriešinį ieškinį): Reprobél SCRL

Prejudiciniai klausimai

- Ar sąvoka „teisinga kompensacija“, pavartota Direktyvos 2001/29 ⁽¹⁾ 5 straipsnio 2 dalies a punkte ir 5 straipsnio 2 dalies b punkte, turi būti aiškinama nevienodai, atsižvelgiant į tai, ar atgamina popieriuje arba kokioje nors kitoje panašioje laikmenoje, bet koku fotografavimo būdu ar naudodamas kitus panašaus pobūdžio procesus bet kuris naudotojas ar asmeniniam naudojimui fizinis asmuo, kuris nesiekia tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų? Jei būtų atsakyta teigiamai, kokiais kriterijais turi būti pagrįstas toks skirtingas aiškinimas?
- Ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies a punktas ir 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinami taip, kad jais valstybėms narėms leidžiama nustatyti šių rūšių teisingą kompensaciją teisių turėtojams:
 - fikuotas atlyginimas, kurį sumoka kopijuoti saugomus kūrinius leidžiančių aparatų gamintojas, importuotojas ar įgijėjas, įsteigtas Sąjungoje, kai šie aparatai išleidžiami į apyvarčią nacionalinėje teritorijoje, kurio dydis apskaičiuojamas atsižvelgiant tik į greitį, kuriuo aparatas gali atspausdinti tam tikrą kopijų skaičių per minutę, ir kuris kitaip nėra susijęs su teisių turėtojų tariamai patirta žala, ir
 - proporcingas atlyginimas, nustatomas tik kaip kaina už kopiją, padauginta iš padarytų kopijų skaičiaus, kurio dydis keičiasi atsižvelgiant į tai, ar mokesčio mokėtojas bendradarbiavo ar nebendradarbiavo renkanti šį atlyginimą, kurį turi mokėti kūrinius kopijuojantys fiziniai ir juridiniai asmenys arba, tam tikrais atvejais vietoje pirmųjų, asmenys, kurie atlygintinai arba neatlygintinai disponuoja kopijavimo aparatu, kuriuo gali naudotis kiti.

Jei į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai, kokių svarbių ir nuoseklių kriterijų turi laikytis valstybės narės, kad, kaip numatyta pagal Sąjungos teisę, kompensacija galėtų būti laikoma teisinga, o tarp atitinkamų asmenų būtų išlaikyta derama pusiausvyra?